

mensgeworden en heeft

Onder ons

gewoond

Contactblad Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest

**In communio met
elkaar en met anderen**

VOORWOORD

Bij de vergadering van het PLT (Provinciaal Leidsters Team) en de leidsters van verschillende gemeenschappen op 23 februari 2017 hebben de aanwezigen het besluit genomen om één keer per jaar ons blad ONDER ONS uit te geven en dat is op het eind van het jaar, december dus, het liefst in de eerste week van die maand. De voornaamste reden: vanwege ouderdom is er een groeiend gebrek aan schrijfsters. In de afgelopen jaren waren er een aantal zusters die regelmatig schreven voor het blad, maar nu is het duidelijk veel minder. Daarom komt nu de provincie met deze uitgave. Hierin leest u veel gevarieerde artikelen, informatie en reflecties. Als het ware worden we ge-update over de provincie, over de zusters en hun bezigheden.

Voor het jaar 2017 heeft onze congregatie zich gericht op Communio met de gemarginaliseerden. In onze provincie zijn we ook deze uitdaging aangegaan. We zijn intensief bezig met ons inloophuis “Kiemkracht” in Amsterdam waar zo’n 40-50 mensen aan deelnemen. Daklozen, eenzamen, parochianen, vrijwilligers komen bij elkaar onder het genot van een warme maaltijd. Ze ontmoeten elkaar en delen met elkaar hun levensverhalen. Het inloophuis is net als een warm bad voor hen.

In Tilburg werken onze zusters bij Stichting Poels. Het is ook een warme plek waarin ieder van harte welkom is...een plek waar men barmhartigheid en medemenselijkheid ervaart, waar men zo’n gevoel krijgt dat hij/zij waardevol is. Daar kunnen mensen 6 dagen in de week brood, groenten en vlees halen. Ook in Den Haag houden een medezuster en een medebroeder zich via de Voedselbank bezig met het helpen van de mensen die aan de rand van de samenleving staan.

In Uden zijn er zusters die zich bezighouden met vluchtelingen, met arme gezinnen of mensen in nood. Zuster Francien blijft zich inzetten voor het Liliane Fonds, voor de “Trap-In”, alles voor onze broeders en zusters in nood, hier en in andere landen.

Ja, inderdaad, waar we ook zijn, worden we aangetrokken door het lot van de gemarginaliseerden van de maatschappij. We proberen de barmhartige liefde van Jezus uit te stralen, door te geven. Hierdoor brengen we het Rijk Gods dichterbij de mensen, maken we het voelbaar en tastbaar. Als het ware laten we Jezus opnieuw geboren worden in deze tijd, hier en nu. Het is KERSTMIS!

Ik wens iedereen een informatief, plezierig en diepzinnig lezen toe!

ZALIG KERTSMIS EN EEN BARMHARTIG

NIEUWJAAR 2018 wens ik U TOE!

Zr. Melina Polo SSps

IN DIT NUMMER

Voorwoord 2

BINNEN ONZE PROVINCIE

Arnoldusklooster 3

Retraitehuis 5

Amsterdam 6

Den Haag 7

Tilburg 9

SSps WERELDWIJD

Missie Ecuador 10

Groeten uit Polen 12

Brazilië 14

India 15

Griekenland 16

ANDERE GEBEURTENISSEN

In gesprek met 19

Dag voor jonge religieuzen 24

Tertiaat 2017 25

SKIN 26

Afgestudeerd 27

Nieuwe uitdaging 28

Tobas 29

Afscheid van 31

Ontmoetingsdag 33

In memoriam 34

In memoriam 35

De menswording 36

ONZE VIJF COMMUNITeiten...

1. ARNOLDUSKLOOSTER-UDEN

Nu Onder Ons slechts één maal per jaar gaat uitkomen zal ik er mee starten om onze community zo goed mogelijk te vertegenwoordigen. Om te beginnen noem ik hier het 60-jarig jubileum op 2 januari van onze vier zusters: Toos - Geertrui Dupont, Mechtrud Theeven, Robertilde van der Meer en Vera van der Haak. En op 2 juli heeft zuster Theomara Barendse (65 jaar) ook haar professiefest gevierd. Het waren zoals gewoonlijk mooie vieringen en 's middags een feestelijk samenzijn in de grote refter. Onze groep van het Arnoldusklooster is meestal met eenentwintig zusters vertegenwoordigd.

Drie zusters van onze groep verblijven in Druten, een in Belfeld en een in Steyl. Zij zijn actief in het apostolaat en komen geregeld naar Uden.

Ons ledenaantal werd uitgebreid toen zuster Robertilde vanuit Indonesië op vakantie kwam. Wij allen hebben haar leren kennen als een echte missionaris; actief en vol vuur vertellend over haar 50-jarig missionaris zijn in Flores. 20 September is zij weer terug gegaan om daar haar taak voort te zetten.

Als iemand tijd heeft en interesse in de missie van Togo, dan kan zij bij Zuster Francien van den Bergen haar hart ophalen, want zij heeft hiervan een prachtig fotoboek gemaakt. Je voelt hierin hoe haar hart klopt voor haar zo dierbare missie Togo. Ze zet haar krachten nu in door hier in Nederland te werken voor het Liliane Fonds. Ze is ook actief in de catechese van de parochie en het Vluchtelingenwerk. Ze verzamelt ook allerlei plastic dopjes en oude schoenen die verkocht worden en waarvan de opbrengst voor goede doelen besteed wordt.

De zusters die vroeger actief waren in Uden bezoeken nu oudere, eenzame en zieke mensen. Ook zetten verschillende zusters zich in om de liturgie voor en met onze zusters zo goed mogelijk te vieren en bezoeken regelmatig de bewoners in het Verpleeghuis.

ARNOLDUSKLOOSTER...

Het Arnoldusklooster wordt druk bezocht door onze jongere medezusters van de kleine gemeenschappen en nemen daardoor kennis van de levensgeschiedenis van de ouderen. Onze zusters vinden dit wederzijds contact fijn en kunnen daardoor de jongeren ondersteunen door hun gebed.

We hadden ook een fijn contact met Steyl door het bezoek van de zusters van het tertiaat, die door ons met veel luister ontvangen werden en zij op hun beurt bezorgden ons een gezellige middag. Er is ook een goede uitwisseling van de activiteiten van Steyl. Zo waren op 29 september 18 personen van T.A.K. (daklozen en werklozen) met hun begeleiders (Zr. Bettina Rupp en Zr. Christine Müller) vanuit Mönchengladbach bij ons te gast. Zij werden bij ons gastvrij onthaald. Zij brachten voor ons enkele potjes zelfgemaakte jam mee. Zij hebben volop genoten van dit voor hen bijzonder uitstapje.

Verder namen we samen met onze zusters van het Verpleeghuis deel aan verschillende feesten en activiteiten wat altijd gezellige middagen zijn met inspirerende of grappige voordrachten zoals het familiefeest, waarbij zuster Francien als ceremoniemeester zorgde voor een humoristisch en gezellig samenzijn.

Op 6 oktober vond hier in huis onze jaarlijkse "Contactdag van de SVD en de SSpS" van de Nederlandse provincies plaats, waaraan zeventien medebroeders SVD en praktisch alle medezusters deelnamen. Dit was weer een zeer geslaagde dag met als hoogtepunt de plechtige Eucharistieviering waarin de provinciaal, Pater Avin Kunnekkadan SVD, de celebrant was. Zuster Monique zorgde voor een buitengewoon gezellige en feestelijke noot door een concert ten beste te geven door haar uniek "Blaas- en Strijkkwartet", gevormd door verschillende zusters, die allemaal geïmproviseerde muziekinstrumenten gebruikten, bestaande uit allerlei keukenmateriaal en andere attributen "bespeelden". Zij waren getooid in een feestelijke klederdracht en eigen gemaakte hoofddeksels. Zuster Monique nodigde onze medebroeders SVD uit om ook de muziekinstrumenten ter hand te nemen, wat eveneens een succesnummer werd. Zij kregen, evenals onze zusters, een daverend applaus.

Onze missiegeest werd gestimuleerd door het bezoek in april van zuster Maria Theresia, onze generale overste. De door haar getoonde beelden en verhalen hebben ons zeer geraakt. We hebben de wereldwijde intenties meegenomen in ons gebed.

Samen proberen we onze gemeenschap te koesteren en zo veel mogelijk iets te betekenen voor elkaar, voor onze bewoners van het "Retraitehuis", maar vooral ook door onze relatie met God, onszelf en de omgeving te verdiepen en missionair bezig te blijven.

Tot de volgende keer en alle goeds,

Zr. Willibrord Boumans SSpS

2. RETRAITEHUIS-UDEN

Momenteel bestaat onze gemeenschap uit negen zusters die een zeer hoge leeftijd hebben bereikt, vijf zijn de 90 allang gepasseerd en vier zijn ver in de 80. Zij zijn geïnteresseerd in alles wat er nu in de wereld gebeurt en leveren een actieve bijdrage voor zover dit mogelijk is.

Het gemeenschapsgevoel is belangrijk; we komen dan ook dagelijks samen om elkaar te ontmoeten onder het genot van een kop koffie. Dit is altijd een gezellige bijeenkomst. We horen verhalen van vroegere tijden en het laatste nieuws van de tekst. Er wordt soms zelfs gezongen.

Eén keer per week bespreken we berichten die wereldwijd vanuit de congregatie naar ons toekomen en andere actualiteiten die belangrijk zijn. Daarnaast nemen we deel aan verschillende activiteiten die vanuit het Verzorgingshuis georganiseerd worden, zoals muziekmiddagen, heemkunde, herfstmarkt, film en dergelijke.

De “Vriendenkring van het Retraitehuis” probeert wensen van bewoners te vervullen. Zo zijn er zusters/bewoners naar de St. Jan’s Kathedraal geweest in Den Bosch, naar een museum, pretpark, dieren-tuin of men heeft een boek gekregen.

U kunt zich verbazen dat de gemeenschap een Harmonie heeft opgericht, natuurlijk met R.K. ervoor. Het mag de naam dragen: “Eeuwige Lente”. U had het moeten zien en horen tijdens een optreden ter gelegenheid van een ontmoetingsdag met onze medebroeders SVD. Het klonk als een klok. Na dit optreden werden de medebroeders uitgenodigd dit concert te herhalen. U kunt wel raden hoeveel meer geluid er kwam uit de muziekinstrumenten van potten en pannen. Onze dirigente, zuster Monique Berends, was heel tevreden met de uitvoering.

De kleurrijke outfit was met zorg ontworpen door zuster Brunilla Maessen.

In september hebben we ons tijdens de retraite verdiept in “Verwondering over het wonder”. Pater Kees Maas, die de retraite begeleidde, noemde de retraitanten “oud goud”, omdat de zusters gezien de hoge leeftijd veel wijsheid in zich dragen. De bijeenkomsten zijn als heel bijzonder ervaren en inspirerend, dicht bij mens en bij God.

Het afgelopen jaar vierden zuster Helentruida Verstappen en zuster Brunilla hun diamanten professiefeest. Ze kijken hier dankbaar op terug.

Zuster Theresilla Weijs heeft na een ongelukkige val haar heup gebroken. Daarna is ze heel langzaam achteruit gegaan en op 10 juli 2017 overleden.

Zuster Henrianna van Eyck was enige tijd met haar gezondheid aan het sukkelen en bijna geheel afhankelijk van de zorgverlening. Zij bleef positief en opgewekt. Op zondag 12 november 2017 is zij, in bijzijn van verschillende zusters, heel rustig ingeslapen. Ze was praktisch tot het einde toe bij volle bewustzijn.

Zuster Florentia Jacobs wilde graag in de omgeving van haar familie wonen en heeft op 27 juni 2017 haar intrek genomen bij onze zusters in Steyl.

Zuster Henrilena v.d. Laar is enige tijd opgenomen geweest in het ziekenhuis vanwege benauwdheid. Na ongeveer een week mocht zij naar huis en is nu heel langzaam aan het herstellen. Zij mist haar contacten via de computer vooral met Papua Nieuw-Guinea, maar zij heeft gelukkig veel contacten met de familie en dorpsgenoten die haar regelmatig komen bezoeken.

Samen met de zusters van het Arnoldusklooster hadden we een Internationale ontmoetingsdag. Onze medezusters die aan het Tertiaat in Steyl deelnamen kwamen op bezoek. Op zo’n dag ervaren we weer dat we, zo veelkleurig en verschillend als we zijn, onderdeel zijn van een groter geheel, wereldwijd. Wat een wonder!

*Mariabeeld
in de kapel
van het
Retraitehuis*

RETRAITEHUIS...

Graag willen we afsluiten met een gedachte uit de retraite:

“Verwondering over het wonder”

Het is allereerst een kwestie van zien,
van openstaan.

Een kwestie van tijd
om achter de dingen
nog het onvermoede grotere Geheim
te kunnen bespeuren.

Het mooiste van het leven
kan alleen maar gegeven worden.
Dat is een uitnodiging van God.

(Auteur onbekend)

Goede Feestdagen gewenst en een hart vol vrede
in het nieuwe jaar!

Mede namens alle zusters van het Retraitehuis,

Zr. Gré Rood SSpS

3. AMSTERDAM-INTERCULTURELE SAMENLEVING

Zrs. Judith, Celine, Lili met Zr. M. Theresia

Dit is onze ervaring van ons intercultureel samenleven binnen en buiten onze gemeenschap. Onze gemeenschap bestaat uit drie zusters van drie verschillende nationaliteiten, drie verschillende achtergronden en drie verschillende leeftijden. Soms is het best pittig.

Na bijna vier jaar (sinds 2014) voelen we ons steeds meer thuis in Amsterdam Oost. We proberen ons meer en meer open te stellen voor de parochie en voor onze omgeving.

Ons “Kiemkracht-Project” groeit gestaag; we hebben er veel mensen leren kennen, niet alleen dak- en werklozen, maar ook mensen uit onze parochie die daar regelmatig binnenlopen, verder eenzaam en mensen met beperkingen.

Wat ons ook steeds meer een thuisgevoel geeft is het prachtige Oosterpark vlak bij huis waar we in stilte kunnen wandelen, ofschoon daar vaker jonge mannen rondhangen.

Het is fijn dat de Kerk een plek voor iedereen mag zijn. Het maakt niet uit van welke religie, ras of kleur de mensen ook komen. Het is een plek waar ontmoeting en verbondenheid mogen groeien.

We zijn trots op onze Wereldkerk!

Zr. Lili SSpS

4. DEN HAAG

Onze gemeenschap bestaat op dit moment uit vijf SVD paters en drie SSpS zusters. De drie zusters zijn: Zr. Martini Nijenhuis, Zr. Elvira Telik en Zr. Shyny Joseph. Zr. Shyny heeft haar studie in Nijmegen met succes afgerond, dank zij Gods genade en het gebed en support van de medezusters. Zij is heel erg blij dat alles achter de rug is.

Momenteel hebben we nog twee studenten: Zr. Eustokhia Lina Nggawa en Zr. Medyllyn Masajo. Zij zijn bezig met de Nederlandse taal studie in Universiteit Leiden. Ze zijn blij met deze cursus. Met enthousiasme leren ze de taal zodat ze later mee kunnen draaien in onze missie en in de Nederlandse kerk en samenleving.

Wat betreft onze missie in Den Haag: Zr. Martini is bezig met haar missie, zieken bezoeken, Woord- en Communiediensten in verschillende verpleeg- en verzorgingshuizen en Nederlandse taallessen geven aan buitenlandse vrouwen. Zij kent alle hoekjes van Den Haag, want op de fiets gaat ze rondjes maken naar deze mensen. Zij vindt het heerlijk om te fietsen. Ze geniet ervan.

En ik werk bij de Voedselbank als vrijwilligster. Ik vind het heerlijk als ik bij de voedselbank ben. Je ontmoet allerlei mensen van verschillende culturen en afkomst. Veel mensen komen bij ons om een lekkere kop soep, koffie en thee te drinken. Niet alleen dat, maar de sfeer tegenwoordig is heel prachtig. We zien elkaar als broeder en zuster die elkaar steunen en dienen. Ik vind het erg goed van de Nederlandse regering, dat mensen die genoeg hebben kunnen delen met anderen die tekort hebben. Want het leven is eigenlijk geven en ontvangen, altijd en overal: spiritueel en materieel, liefde en aandacht. Zo heeft God ons geschapen met het doel om voor elkaar te zorgen. Ik ben ook bezig met catechese: zondag school, eerste Communie- en Vormsel voorbereidingen, bijeenkomsten van ouders bij de KKI (Keluarga Katolik Indonesië) Rijswijk, Den Haag, Amsterdam, Martha gemeenschap en ook Woord- en Communiediensten in bejaardenhuizen.

Momenteel zijn we druk bezig met onze verhuizing. Onze missie is altijd in beweging. In de tijd van Jezus was dat ook zo; Hij ging van dorp naar dorp om Gods liefde door te vertellen, zo is het ook nu in onze

tijd, bijna 23 jaar hebben leden van HIRCOS in de Schilderswijk gewoond en gewerkt. Nu onze missie uitgebreider geworden is gaan wij, de zusters, naar een nieuwe omgeving, naar Moerwijk.

Zrs. Martini, Elvira, Shyny

Eerste communie in de Marthakerk

DEN HAAG...

De deelnemers aan Kinderparadijs

December zal een drukke maand voor ons worden: we gaan verhuizen; we organiseren 'n Kerstmaaltijd voor ouderen; we delen Kerstpakketten voor mensen uit.

Leef je droom! Kinderparadijs: (een activiteit georganiseerd door Zr. Elvira en team)

Het leven is een droom. Je mag dromen wat je wil. En als je dan met de dromen mee gaat werken is dat zeker de moeite waard. Ik ervaar dat zó. Ik doe alle kleine dingen met respect en blijheid. Naast die dromen speelt jouw gebed ook een belangrijke rol. Zo zijn mijn dromen uitgekomen tot een "Kinderparadijs".

Dat gebeurde op 24 juni. We hadden toen een speciale dag voor onze kinderen georganiseerd. Ons thema was: "God is goed". Kinderen van 4 tot 13 jaar van de KKI mochten meedoen.

De dag had een druk programma. Het eerste deel ging over de Bijbel. Kinderen mochten naar de bijbelverhalen luisteren en God prijzen. Het tweede deel was een open podium. Ieder kind mocht zijn/haar eigen talent/talenten laten zien via kunst, dans, zang, poëzie en toneelspel. Ieder om de beurt. De ouders waren er ook bij en genoten

zichtbaar. Het was echt perfect, een dag van genieten, een dag van ontdekken dat ieder kind talent/talenten heeft, meer dan jezelf denkt.

Vanuit deze ervaringen konden we zeggen dat ons thema heel toepasselijk was. Ieder kind ging dan ook dankbaar en met een vrolijk hart naar huis, omdat we elkaar meer leerden kennen en elkaar mochten verrijken. We waren trots op onze kinderen dat ze met hun talenten andere mensen blij mochten maken. Zij zijn de toekomst van de kerk en de wereld.

Zr. Elvira Telik SSpS

5. TILBURG

Het afgelopen jaar ben ik een nieuwe ervaring rijker geworden: wonen in een flat. Dat was even wennen. Het is niet zo'n grote flat: 60 appartementen, grotendeels bewoond door vrij vitale ouderen en ook enkele ouders met kinderen. Om elkaar wat beter te leren kennen, worden er soms bijeenkomsten georganiseerd, zoals Nieuwjaarsreceptie; vergaderingen voor bewoners; een keer per jaar samen barbecueën; dit jaar was er een uitgaansdag voor de bewoners in verband met het 15-jarig bestaan van deze flat; of ook wel kleinere bijeenkomsten: in de zomer zijn er "Jeu de boules" wedstrijden, in de winter kaartclubs.

Onze internationale gemeenschap in Tilburg bestaat uit vijf zusters van vier verschillende nationaliteiten. Als gast woont hier de laatste jaren de Indiase zuster Bincy van de Indiase Congregatie Karmelieten, die aan de Universiteit van Tilburg haar hogere Theologiestudie af wil ronden. Onze zuster Suchita Burh is tweedejaars theologiestudente, ook aan de Universiteit.

Ons huis is momenteel een studentenwoning, hoewel de zusters Eustokhia Nggawa en Medyllyn Masajo voor hun taalstudie in Leiden voorlopig in Den Haag hun tenten hebben opgeslagen. Tijdens hun vakantietijd hebben ze als vrijwilligster gewerkt bij de zogenaamd "Stichting Poels", waar zes dagen in de week van 15.00 uur-17.00 uur aan ruim honderd mensen brood en soms ook groenten, fruit, vlees, pakken vla en dergelijke verstrekt wordt. Ook zuster Yuliana zet zich in voor deze Stichting. Verder werkt zij als vrijwilligster in Verpleeghuis "De Heikant" en in een centrum voor dagopvang van vrouwen met psychische problemen. Zij is lid van de werkgroep GVS van onze provincie, lid van Afrika-Europa Netwerk, is lid van ons provinciale bestuur, is coördinatrice van de MHGG, die elke derde maandag van de maand in ons huis een bijeenkomst heeft voor gebed, inspiratie, ontmoeting en 'n kopje koffie/thee. Zuster Yuliana en Eustokhia zijn lid van een Indonesisch kerkkoor, waarvoor twee keer per maand zanglessen zijn hier in huis en dat één keer per maand de Eucharistieviering opluistert in de Petrus en Pauluskerk in Tilburg. Ondergetekende draagt zorg voor de missieprocur.

Onze gemeenschap neemt vier maal per week deel aan de vieringen in de Petrus Donders Parochie. Verder zijn er mogelijkheden in andere kerken en kapellen om de Eucharistievieringen bij te wonen. We zijn allen ingeschakeld bij de "Bezoekgroep Toren Vlaspit", wat inhoudt dat we namens de parochie zieken/ouderen/eenzamen gaan bezoeken. Twee maal per jaar is hier in huis een vergadering voor de leden van deze groep. Verder staat ons huis een keer per week open voor een Meditatiegroep. De leden van deze groep nemen om de beurt een avond voor haar/zijn rekening.

We hopen dat we door onze presentie en door alle activiteiten in deze stad/in deze parochie/in deze flat een klein teken mogen zijn van groeiend vertrouwen in een vreugdevolle Goede Boodschap voor alle mensen.

Zr. Marie José Geurts SSpS

MISSIE ECUADOR

Mag ik even mijzelf voorstellen: Ik ben zuster Maria Yelina SSpS uit de Provincie Java. Op dit moment werk ik in Ecuador. Via deze brief wil ik over onze missie in Ecuador vertellen.

De zusters SSpS, die deel uitmaken van de provincie Noord-Argentinië, zijn in 2008 in Ecuador hun apostolisch werk begonnen. De eerste gemeenschap in Ecuador was officieel aanwezig in Ventanas, provincie Los Rios in het bisdom Babahoyo, op 7 december 2008 op verzoek van de provinciaal van de SVD van Ecuador, die van mening was en ook wilde dat de zusters SSpS samen zouden werken met de SVD. De zusters die destijds aangesteld waren om een nieuwe missie in Ecuador te starten, waren zuster Ana Claudia, Berta Buet uit Argentinië Noord (voormalig generaal raadslid voor twee perioden van 1984 – 1996), zuster Pelagia Almada Casco (voormalig provinciaal

van Paraguay) en zuster Maria Ruth Christina uit Noord Brazilië bijgestaan door zuster Marta Mercedes Meier, provinciale overste van Noord Argentinië. Op deze wijze begon destijds de nieuwe missie in Ecuador.

Gezien de noodzaak voor de aanwezigheid van de SSpS in Ecuador opende de zusters na verloop van tijd een nieuwe gemeenschap in Quito (de hoofdstad van Ecuador) in het zuiden, waarvan de levensstandaard van de bevolking lager is dan in het Noorden van Quito. Op dit moment heeft de SSpS in Ecuador twee gemeenschappen en zeven zusters: Zrs. Ana Claudia, Pelagia, Maria en Carmen Rosario Figueros (Ecuador) in de gemeenschap van de Heilige Geest in Ventanas, terwijl zuster Maria Ruth en zuster Myriam Mondo (Argentinië Misiones) behoren tot de Trinity Gemeenschap in Zuid Quito.

Het apostolaat van de zusters in Ecuador richt zich op het pastorale en catechetische werk. De meerderheid van de bevolking in Ecuador is Rooms Katholiek. Er zijn veel sekten van christelijke culturen in Ecuador en er is een zeer sterke verering voor de Heilige Maagd Maria, wat wel begrijpelijk is omdat zij de beschermster is van de staat Zuid Amerika en Moeder Maria heel dicht bij het dagelijkse leven staat van iedereen. Daarom geven zij aan Maria meer eerbewoon dan aan Jezus of aan het Heilig Sacrament. Steeds meer mensen komen naar de kerk om de rozenkrans te bidden in plaats van de aanbidding van het Heilig Sacrament. Het is een geweldige opgave met name voor de SSpS en SVD om op creatieve wijze door catechese en preken de mensen te doen begrijpen dat Jezus het allerbelangrijkste is.

Activiteiten met kinderen in de parochie

De activiteiten en het werk van de zusters zijn:

(1) het voorbereiden van de Heilige Mis, (2) het geven van catechese aan de parochianen, (3) het leren verstaan en zich verdiepen in de H. Schrift door het uitleggen van de bijbel in verschillende groepen, namelijk aan kinderen, jongeren, volwassenen, vrouwen, ja zelfs aan grootouders, (4) samen met de pastoor de Eucharistie vieren, (5) het bezoeken van gelovigen op de kleine en verre staties, omdat deze mensen niet naar de kerk kunnen komen vanwege de grote afstand en de hindernis van de maïsen cacaovelden, die de weg versperren, zodat er geen bus kan rijden.

De SVD parochie waar de zusters SSps samenwerken met de SVD heeft drieëndertig staties in afgelegen gebieden, waardoor de pastoor daar niet dikwijls de Eucharistie kan vieren, zodat de zusters hier Woord- en Communievieringen aanbieden. De mensen zijn heel eenvoudig en vriendelijk en veel enthousiaste kinderen volgen de Heilige Mis en ontvangen catechetisch onderwijs. Eveneens zijn veel jongeren geïnteresseerd in catechese. Dit is zeer hoopvol voor de zusters omdat zij daardoor jonge arbeidskrachten als catechisten kunnen opleiden, die dan de mensen helpen het Woord van God te begrijpen en zich daarin te verdiepen.

Hoewel Ecuador een van de armste landen van Zuid Amerika is, hoeven ook de armste mensen geen honger te lijden door de overvloedige opbrengst van het land, zoals allerlei groenten en fruit, vooral bananen, sinaasappelen, maïs, en cacao. Ecuador is een van de beste cacao producenten van de wereld. Daarom is het geen wonder, dat na elke catechese ons altijd warme chocolademelk wordt aangeboden.

De missie in Ecuador heeft nog steeds onze hulp en gebed nodig opdat het missiewerk van de SSps en de SVD zich kan ontplooiën en om hoe langer hoe meer Jezus te doen kennen als de Allerhoogste en als Bron van leven voor iedere mens, en God de barmhartige Vader, die altijd Zijn volk vergezelt in alle situaties en omstandigheden van het leven.

Zr. Maria Yelina SSps

Verschillende activiteiten in de parochie, met jongeren en kinderen

GROETEN UIT POLEN

Vandaag is het Missiezondag-dat is een goed moment om iets over mezelf te schrijven. Toen ik in augustus 2016 Nederland heb verlaten, heb ik dat ook aan u, medezusters, beloofd.

Niet zolang geleden was ik op de begrafenis van onze geliefde zuster Lucja Konkol SSpS. Pater Edward Konkol SVD-neef van deze zuster, heeft tijdens de begrafenis gesproken en heeft onder andere gezegd dat ons leven niet wordt gemeten met de jaren die wij hebben geleefd maar naar hoe we onze levensweg gegaan zijn. Elk gedeelte van onze levensweg is een stukje dat ons dichterbij de laatste bestemming brengt, een Bestemming, die niet door de generale leidster of het generale bestuur wordt besloten maar door Diegene, die ons heeft gekozen, ons heeft geroepen en ons heeft uitgenodigd om een Groot Avontuur met Hem aan te gaan.

Zo voel ik me ook sinds ik het besluit nam om Hem te volgen. Op zeker moment heb ik dat als een Avontuur ervaren waarin ruimte was om de juiste weg te zoeken en te vinden, ruimte om te leren omgaan met moeilijke situaties, maar wat ook ruimte geeft voor dankbaarheid en bewondering.

Met grote dankbaarheid kijk ik terug op de tijd van mijn eerste bestemming, mijn “eerste missionaire liefde” in het rode land (rode aarde) in Misiones in Argentinië. De behoeftige, in armoede levende mensen, hebben meteen mijn hart gestolen bij de

eerste contacten.

Hoeveel prachtige en inspirerende mensen heb ik ontmoet tijdens mijn reis door de andere etappes van mijn levensweg!

Op een dag heeft de Heer mijn stappen naar Nederland gericht – het land van vader Arnoldus, van Moeder Maria en Moeder Josepha en veel meer volgelingen.

Ik kan me de avond in oktober 2008 nog goed herinneren toen ik voor de eerste keer op de drempel van het huis in de Zonnestraat 5 in Treebeek stond. Mijn vrienden die mij daar naar toe brachten, zeiden: “Dat is hier”. En toen begon de volgende etappe met een hartelijk ontvangst van de zusters van deze gemeenschap.

Ik heb daar veel liefde en goedheid ervaren. Daar heb ik geleerd dat conflictsituaties vreedzaam opgelost kunnen worden. Na het hart te hebben gelucht was er altijd ruimte om samen een kopje koffie te drinken en was er voldoende kracht om samen verder te kunnen gaan.

Ik heb daar tijdens deze periode veel prachtige Dienaressen van de Heilige Geest ontmoet zowel in de Nederlandse als in de Duitse provincie.

Verbazingwekkend is het feit dat ik mezelf toen niet waardig genoeg voelde tegenover de zusters.

Communitieit in Rybnik met de pastor

Parochiekerk in Rybnik

De zusters leren kennen was voor mij een grote gave. Ik noem niet iedere zuster bij de naam maar ik dank God voor ieder van u. Ik leerde van u hoe ik steeds bewuster, zonder angst en vol vertrouwen een ‘klei’ in de handen van de “Pottenbakker’ kan worden.

Op deze Missiezondag verblijf ik in Silezie (Polen) in de stad Rybnik waar de SVD al vele jaren leeft en werkt. Onze kleine gemeenschap, die vier zusters telt, zet in Rybnik de eerste stappen. De eerste drie zusters Alina, Jolanta (die bekend is voor velen van u, zij heeft enkele jaren in Steyl gewoond) en ik, zijn op 6 maart begonnen met helpen bij de renovatie van ons huis waarin wij zouden gaan wonen.

Op 25 maart van dit jaar is ons huis ingezegend en begon ook ons werk in de parochie en in het huis van de paters.

In september sloot zuster Anna zich bij ons aan. Zij heeft zich snel ingewerkt in onze apostolische bezigheden. Nu zijn wij dus met vier. Toen ik in mei 2016 met zuster Dolores, provinciale leidster van de Poolse SSpS provincie, heb gesproken, vroeg zij me of ik hun wilde helpen met het opstarten van een nieuwe gemeenschap in Rybnik. Zij was enthousiast en blij dat ik dat wilde doen.

Haar woorden heb ik als een nieuwe uitdaging ervaren en zo heb ik ook mijn volgende stap gezet.

Er zijn veel mensen, situaties, werkzaamheden waarvoor en waarin ik me kan ‘geven’ met alles wat ik ben. Een van mijn verantwoordelijkheden is zorg dragen voor de decoraties in de kerk.

Ik eindig dit schrijven, maar onze missie eindigt nooit.

Ik denk aan jullie, lieve zusters,
moge onze Heer ons bijstaan op al onze wegen.

*“Onze missie eindigt
nooit”*

Met veel lieve groeten,
Zr. Zofia Senger SSpS

BRAZILIË - MISSIE AAN DE GEVANGENISDEUR

Sinds enkele jaren werk ik samen met mensen van het Gevangenis-pastoraat. Meestal is dat werk verbonden met cursussen om de gevangenen en de medewerkers in de gevangenis vertrouwd te maken met het programma van “Restorative Justice” (slachtoffers en daders van geweld bij elkaar brengen om tot verzoening te komen).

Zr. Nelly en medezusters

Vanaf het begin van dit jaar gaat onze zuster Helena Christo elke zaterdag of zondag naar de gevangenis. Dan staan er altijd honderden bezoekers, vooral vrouwen, uren te wachten voordat de gevangenenbewaarders hun tassen en kleding hebben doorzocht om door de controle te worden toegelaten. Deze taak van Helena heeft me zó geraakt dat ik besloten heb, ook daar naar toe te gaan in zoverre mijn eigen werkzaamheden dat toelaten.

We begroeten de bezoekers en als er zich een gesprek ontwikkelt, luisteren we naar hen en vaak kunnen we hen troosten. Sommigen zijn door het noodlot ver-slagen, anderen zijn verschrikkelijk kwaad, weer anderen zeggen dat hun mannen, hun zonen of broers deze les moesten leren.

Het valt op hoeveel jonge vrouwen, jonge meisjes nog, met kleine kinderen daar staan. Het voorarrest van de gevangenen kan soms jaren duren voordat er een rechtspraak gegeven wordt.

Soms horen de bezoekers/bezoekers dat de gevangene naar een andere gevangenis is overgeplaatst. Er is een tekort aan gevangenis-personeel, waardoor verplaatsingen te laat aan de bezoekers worden doorgegeven, met gevolg dat zij vaak uren hebben staan te wachten voordat zij dat horen. Dat is natuurlijk echt een grote teleurstelling voor hen.

Volgens mij is het voor ons een opdracht samen met deze vrouwen hun onmacht, hun woede, hun droefheid te delen. Ik voel hoe zwaar dit alles op de schouders van deze vrouwen drukt. Mijn inspiratie vind ik bij de Zaligsprekingen: zalig zij, die kunnen troosten, zalig zij die gevangenen bezoeken. Ook deze vrouwen, die praktisch elke week voor de gevangenis staan zijn ‘gevangenen’. Ook zij moeten bezocht en getroost worden en door ons gebed ondersteund worden.

Zr. Petronella (Nelly) Boonen SSpS

“ Volgens mij is het voor ons een opdracht samen met deze vrouwen hun onmacht, hun woede, hun droefheid te delen.”

MISSIONAIRE HEILIGE GEEST GEMEENSCHAP

Als lid van de MHGG in Mumbai (voorheen Bombay) ben ik blij dat ik iets van onze activiteiten met jullie mag delen.

Een aantal jaren geleden startte onze medezuster Hermanelde Pulm met de MHGG in Mumbai. Helaas belandde deze beweging na enige tijd geleidelijk in een “ruststadium”.

In december 2015 vormde zich een nieuwe groep van twaalf leden. Momenteel vormen we een familie van zeventien gemotiveerde ‘lekenleden’, samen met drie zusters SSpS. Allen zetten ze zich in voor de opdracht van MHGG. Maandelijks houden we onze bijeenkomsten. Alle leden nemen initiatieven, nemen mee besluiten en bepalen mee de manier van werken.

Hieronder volgt een korte samenvatting van onze activiteiten van de afgelopen jaren, te beginnen met mei 2016. Toen bezochten wij de Mount Mary Basilica, Bandra, Mumbai. Het is altijd een bijzondere ervaring de basiliek te bezoeken en er in stilte tijd door te brengen. En bij ons bezoek was dit niet anders.

In de Adventstijd en gedurende de Vastentijd hebben we een reflectiedag, waar sprekers van buiten inleidingen komen geven.

Op Missiezondag, 23 oktober 2016 werd het besluit genomen het missieproject van de MHGG in Bidar, Karnataka tijdens de eerstkomende bijeenkomst van de leden van de MHGG te bespreken.

Soms hebben we een bijzonder programma en bezoeken we een welzijnsproject. Zo gingen we naar het “Jeevan Jyoti Care Centre” gelegen in een buitenwijk van Mumbai. Daar worden maaltijden verstrekt, kleding uitgedeeld en soms gevangenen bezocht als dit tenminste wordt toegestaan.

Onze maandelijkse bijeenkomsten vormen spirituele ontmoetingen. We leren elkaar kennen, wisselen onze positieve en minder aangename ervaringen uit en voelen ons in gebed mét en vóór elkaar sterk verbonden. Het zijn verrijkende en ontspannende bijeenkomsten.

Dit zijn enkele van de activiteiten en initiatieven van de MHGG in Mumbai. We hopen de komende jaren meer van dergelijke taken op ons te kunnen nemen, naarmate ons team sterker wordt en er zich meer begeesterde en bekwame leden bij ons aansluiten en ons helpen bij onze missionaire opdracht en die geleid wordt door de Heilige Geest.

Zr. Elsy (Jaya) SSpS

GEMEENSCHAPPELIJK SSpS PROJECT IN GRIEKENLAND

Het gezamenlijke project SSpS Griekenland werd geboren tijdens de continentale bijeenkomst van de provinciale en regionale leidsters in India in oktober 2016.

Tijdens de assemblee werden de lezingen gericht op onderscheiding der geesten op onze weg als SSpS en op het luisteren naar de kreet van de gemarginaliseerden en de uitgestotenen. Geïnspireerd door deze lezingen en reflecties, gepaard met ons bezoek aan congregaties met opvanghuizen voor arme kinderen, voelden wij ons hierdoor geraakt als provinciale en regionale leidsters. We voelden ons aangespoord door de Geest om opnieuw de tekenen van deze tijd onder de loep te nemen. Dit heeft ons uitgedaagd om van binnenuit een gezamenlijk antwoord te geven op de erbarmelijke situatie van de vluchtelingen in Europa. Want als wij die vreselijke beelden over hen op de TV zien, voelen we ons machteloos; we kunnen niet veel voor hen doen. De durf/moed van onze zusters in Europa is enigszins een hulp voor hen, alhoewel het maar een druppel op een gloeiende plaat is.

Als groep gingen we door met onze reflecties; we hebben samen gebeden om deze inspiratie verder uit te werken. Na veel wikken en wegen kwamen we tot de conclusie en het besluit dat het voor de SSpS van Europa een grote verantwoordelijkheid is om een gezamenlijk antwoord te geven op de dringende kreet van de vluchtelingen in deze tijd.

Griekenland kreeg de volle aandacht omdat de vluchtelingen zich daar in een hopeloze situatie bevinden. Griekenland op zich heeft het al moeilijk vanwege hun economische en sociale problemen. Hun situatie wordt nog moeilijker gemaakt vanwege het feit dat Macedonië en andere landen in het Balkangebied hun grenzen hebben gesloten.

Tijdens onze assemblee hebben zuster Maria José Rebelo (regionale leidster van Regio Spanje-Portugal) en zuster Anna-Maria Kofler (provinciale leidster van Duitsland), alle moeite genomen om contact te leggen met de verantwoordelijken van de Jesuit Refugee Service (JRS, dat wil zeggen: Jezuiten in Dienst voor Vluchtelingen). We hebben veel informatie van hen ingewonnen. Hierdoor waren we in staat om als Europese provinciale en regionale leidsters tot een unanieme beslissing te komen om een SSpS gemeenschap te beginnen in Griekenland. Een gemeenschap die nauw zal samenwerken met de JRS in dienst van de vluchtelingen. De samenloop van omstandigheden in die dagen van de assemblee in India werkten allemaal mee. Ook konden wij op de toestemming van het Generaal Bestuur rekenen! Ze waren allemaal aanwezig behalve Zuster Eleonora. Ze hebben ons “JA” toegezegd.

Toen we dit plan aan de hele assemblee voorlegden, waren zij ook onder de indruk. Wij voelden ons echt ondersteund. Op dat ogenblik hebben wij voor dit project een diepe communio/verbondenheid met elkaar ervaren.

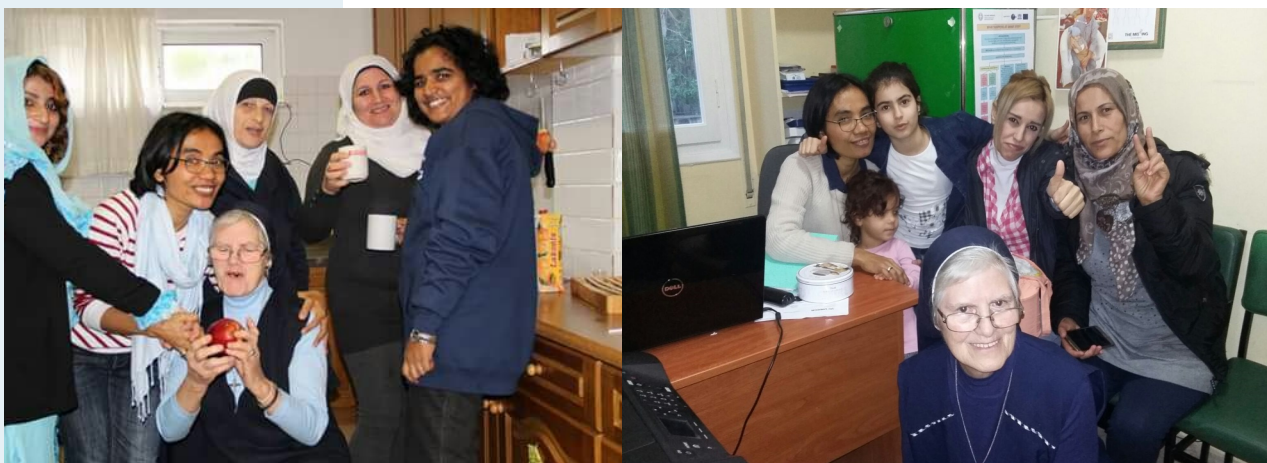

GEMEENSCHAPPELIJK SSpS PROJECT..

Wat is de visie van deze gemeenschap? “Het bouwen van een contemplatieve en barmhartige SSpS gemeenschap, in dienst van en voor de vluchtelingen; een open huis te zijn vooral voor degenen die met hen samenwerken.” De gemeenschap krijgt de naam “Griekse Gemeenschap in Beweging”.

Deze gemeenschap heeft vier doelstellingen: (1) om een internationale gemeenschap te zijn bestaande uit tenminste drie zusters in dienst voor en met de vluchtelingen, (2) om nauw samen te werken met de Jezuiten in Dienst voor de Vluchtelingen (JRS), (3) om getuigen te zijn van Gods aanwezigheid onder de allerarmsten, (4) om een plek te zijn voor zusters en jongeren die ervaring op willen doen.

De assemblee gaf aan de Euro-Raad het mandaat om dit project te begeleiden en te verwezenlijken, welke opdracht zuster Anna-Maria en zuster Maria José op zich namen. Ze hebben contact met de Jezuiten in Griekenland; ze bezoeken en begeleiden de zusters, ook via Skype en bij alle praktische gelegenheden zorgen zij voor hen. In mei 2017 hadden de drie zusters een voorbereiding in het Moederhuis te Steyl door samen met hen te bidden en te reflecteren over het belang en betekenis van deze nieuwe missie. Op 9 mei jl. zijn de drie zusters vertrokken naar Athene, Griekenland: zuster Ada (Oostenrijk), zuster Rastislava (Slovakije), zuster Clara (Spanje-Portugal). Zuster Preethi Silva (uit India) zou later komen. Ze was nog bezig met het regelen van haar visum in Duitsland. In juni heeft ze zich bij de gemeenschap aangesloten.

“Griekenland kreeg de volle aandacht omdat de vluchtelingen zich daar in een hopeloze situatie bevinden.”

GEMEENSCHAPPELIJK SS_pS PROJECT...

Een laatste ontwikkeling hieromtrent is dat zuster Rastislava teruggegaan is naar haar eigen provincie. Hopelijk komt er zo snel mogelijk een versterking. Voor deze nieuwe missie van onze zusters voor de vluchtelingen in Griekenland worden we verzocht om elke maandag ons Kwartiergebed te bidden.

Ik sluit af met een aangehaalde tekst van een brief van de Euro-Raad van 4 oktober jl. in verband met de nieuwe mogelijkheid om een SS_pS project te beginnen in Bisdom Tanger in Marokko. Bisschop Santiago Agrelo heeft ons dat gevraagd. De Euro-Raad schrijft:

“Lieve zusters, als we doorgaan met het zoeken van Gods droom voor ons als SS_pS in Europa vertrouwen we onze reistocht toe aan jullie gebed. We blijven jullie ook vragen om voor onze zusters in Athene te bidden. Het zijn heel moeilijke missiesituaties die vervuld zijn met vreugde...maar ook vervuld zijn met machteloosheid want de pijn van de vluchtelingen is vaak zo wanhopig en schrijnend...Laten we doorgaan met dromen zodat we moedig genoeg zijn als God ons wakker schudt en ons wijst in de richting van hen die gevangen zijn in de marge van Europa en door scherpe hekken worden buitengesloten. ***Moge God niet over ons hoeven te wenen...***”

Zr. Melina Polo SS_pS

Activiteiten in het centrum van JRS

“We blijven jullie ook vragen om voor onze zusters in Athene te bidden.”

ANDERE GEBEURTENISSEN

IN GESPREK MET DRIE JUBILARESSEN

Op 2 juli van dit jaar vierden drie zusters van de Nederlandse provincie hun jubileum: zuster Theomara Barendse 65 jaar, zusters Helentruida Verstappen en Brunilla Maessen 60 jaar.

Tineke Verkuylen (vrijwilligster) en zuster Lili, kregen de kans om deze jubilaressen te interviewen. Het thema van ons gesprek was: "God en ik".

Zuster Brunilla vertelt: "Wij waren met acht kinderen, vijf meisjes en drie jongens, waarvan ik de jongste ben. We hadden een bakkerij en een kleine boerderij in Ohé en Laak, Limburg. Vanaf mijn kinderjaren had ik een levendige belangstelling voor Kerk en Missie.

Ik was een ijverige zelatrice van allerlei missie-tijdschriften, kalenders en dergelijke.

Na veel nadenken en bidden ging ik ter informatie naar Baexem en ben daar in 1954 ingetreden. Na het noviciaat mocht ik naar Kerkrade voor de ziekenverpleging.

Na een jaar werd mij gevraagd naar Well te gaan voor de bejaardenzorg en dat werd mijn 'thuis'. Ik volgde een cursus voor Bejaardenzorg en vervolgens mocht ik een cursus "Creatieve Handvaardigheid" (A en B) volgen, waar ik heel blij mee was. Daardoor kon ik later de mensen in mijn missie in Brazilië mooie en nuttige dingen leren maken van alle denkbare materialen. Door het bezit van mijn diploma B mocht ik ook lesgeven. Ik heb daarmee van de gelegenheid gebruik gemaakt om vrouwen en kinderen te helpen in hun ontwikkeling.

Na 27 jaar in Brazilië geleefd en gewerkt te hebben, kreeg ik een ernstige oogziekte. Daarom ging ik terug naar Nederland.

In al de schone jaren die daar volgden, heb ik steeds tijd en zorg kunnen besteden aan mijn geestelijke gezondheid. Daarnaast heb ik ook tijd voor mijn medezusters, tijd om kaarten te maken, tijd voor recreatie en gesprekken. Dit alles ervaar ik als een groot goed.

Nu leven we rustig maar dankbaar verder".

Zuster Brunilla, hartelijk dank voor het delen van uw levensverhaal. Wij zijn trots op u.

IN GESPREK MET DRIE JUBILARESSEN ...

Zuster Helentruida komt uit een groot gezin van 13 kinderen. Haar ouders hadden een kleine boerderij, waar hard gewerkt werd. Op jonge leeftijd zorgden de kinderen mee voor het gezin. Haar oudste zus had al op haar twaalfde jaar een naaimachine en deed het verstel-en naaiwerk voor de familie. Haar ouders waren heel goed en godsdienstig. "Wij waren altijd vroeg op om naar de eerste Mis van half zeven te gaan. We gingen op onze klompen door het dorp. De dorpelingen werden wakker van het geklep", herinnert zuster Helentruida zich.

Zoals toen gebruikelijk was, ging zuster Helentruida op een boerderij elders wonen en werken om mee te helpen in het huishouden. De boerderij lag in de buurt van klooster Mariabosch te Baexem. Zij kreeg contact met zuster Magdala, die een clubje voor meisjes (14 - 17 jaar) leidde. Zuster Helentruida was leergierig en ze sloot zich hierbij aan.

"Op mijn 22ste kwam ik thuis. Ik was erg blij. Maar de vreugde was voor korte duur omdat na 8 maanden mijn moeder stierf op 60-jarige leeftijd. Dit was heel droevig. Ik heb toen de zorg voor vader en het gezin op mij genomen. Het waren toch mooie jaren. Ik was blij om iets voor anderen te kunnen betekenen. In deze jaren is in mij het verlangen gegroeid om missiezuster te worden", vertelt zuster Helentruida.

*"Ora et studere...
een gevorderde leeftijd is geen belemmering om door te gaan als missiezuster"*

IN GESPREK MET...

Om aan haar roeping gehoor te geven, heeft ze zes jaar moeten wachten, tot de zorg voor haar vader, broers en zussen was geregeld.

Door het goede contact met zuster Magdala was de keuze voor Mariabosch niet zo moeilijk. Na haar opleiding volgde zij de missieschool en werkte in de keuken van het klooster in Baexem en later in Uden.

Haar droom om naar de missie te gaan werd vervuld in 1970. "Dat waren ook weer mooie jaren in Papua New Guinea. Het werk samen met de meisjes vond ik prettig, samen voor de was zorgen, poetsen, naaien, mensen ontvangen en mensen verzorgen. En niet te vergeten het koken voor de zusters, paters en broeders van het missiehuis", blikt zij terug met een glimlach op haar gezicht.

Helaas, door ziekte keerde zuster Helentruida terug naar Holland. Na haar genezing werkte zij weer naar hartenlust en zorgde voor de oudere zusters, onder andere door haar werk in de keuken.

"De tijd voor zorgen is voorbij op 90-jarige leeftijd. "Ik verveel mij nooit, nog geen seconde van de dag. Ik heb veel vertrouwen in de Heer. Hij is er altijd voor mij. Dank, heel veel dank".

"Ora et studere" zijn de sluitwoorden die we van haar mogen leren. Een gevorderde leeftijd is geen belemmering om door te gaan als missiezuster. Ze houdt van lezen en puzzelen. Door het lezen leert zij over het leven. Zij vergeet ook nooit een dialoog met God aan te gaan door het gebed. Het gebed is een van de manieren die zij gebruikt om dankbaarheid te tonen voor het leven.

Zuster Helentruida, bedankt voor uw verhaal. U bent een voorbeeldige leider; een echte missionaris die nooit stopt met leren. Wij (de nieuwe generatie) zijn trots, dat wij u hebben mogen leren kennen.

Tijdens de Heilige Mis

Het feestuurtje in de refect

IN GESPREK MET..

Zuster Theomara vertelt over haar roeping. Mijn roeping beleven als missiezuster Dienares van de H. Geest (SSpS) als lid van deze missiecongregatie is voor mij belangrijk en waardevol. Het begon als een groot avontuur: zoekend op weg met andere jonge mensen, die eveneens ervaren hadden, dat God hen hiertoe uitnodigde. Dit betekende, dat wij langzaam leerden onze roeping van binnenuit te beleven in verbondenheid met God, met elkaar en wel binnen een gemeenschap, al kan deze op verschillende wijzen plaats vinden.

Langzaam maar zeker raakten we vertrouwd met de Oorsprong, de Bronnen en de Spiritualiteit van onze Congregatie, zodat we beter beseften, wat het betekent missiezuster SSpS te zijn. Tegelijk werd er aandacht besteed aan de verdere vorming van je karakter, je gemoed en de ontwikkeling van je talenten op allerlei gebied, om tot een zo goed mogelijk samenspel te komen met de mensen in nood en met onze medewerkers.

Sinds God mij geroepen heeft ervaar ik Hem als een liefdevolle barmhartige en steeds aanwezige Vader en Jezus mag ik ervaren als mijn geliefde Vriend en Bruidegom. Een bijzondere ervaring tijdens mijn missiewerkzaamheden ben ik nooit vergeten. Mijn taak was o.a. catechese geven aan klas 4 en 5 op de “HAVO-TOP” in Sittard. Een van onze studenten had grote moeilijkheden thuis. Hierdoor kon hij zich moeilijk concentreren en zakte hij voor zijn examen, maar mocht herexamen doen. Hij was radeloos omdat hij thuis niet kon studeren. Ik had goed contact met hem. Na overleg stemde hij in met het plan, om zes weken te komen wonen in ons klooster “Mariabosch” te Baexem, als dit goedgekeurd werd door de leiding. Zelf woonde ik ook in “Mariabosch”...en inderdaad stemde de leiding toe en mocht hij komen om te logeren en te studeren. Na zes weken slaagde hij. Zijn geluk was groot.

IN GESPREK MET...

Nog steeds heb ik contact met hem. Ook hij heeft zich tijdens zijn werkzaam leven veel voor anderen ingezet. Dit was voor mij een onvergetelijke gebeurtenis. Blij en fier was ik om lid te mogen zijn van onze congregatie.

Het ouder worden is een heel specifieke ervaring. Je kunt niet meer alles, wat je eerder wel kon. In het gemeenschappelijk leven kom je elkaar meer tegen. Je stoort je soms aan elkaar. Dit vraagt meer begrip, meer geduld en wijsheid om hier goed mee om te gaan. Het helpt als je ook zelf soms kleine of grotere kwalen ervaart. Dit vergroot het meevoelen en maakt je geduldiger en meer attent. Het blijft dus werken aan jezelf. 's Morgens stel ik mij open

voor de liefde en werking van de H. Geest en voor onze Drie-Ene God alsook voor Maria.

Ik heb geleerd mijzelf te laten vormen door het JAARPROGRAMMA van de liturgie (Eucharistieviering en officie) waardoor de onderlinge verbondenheid groeit, alsook de verbondenheid met de kerk en de hele wereld. Ook goede lectuur, het nieuws en goede televisie programma's ondersteunen mij, alsook alles wat mij overdag overkomt.

Verder probeer ik tijd vrij te maken voor meditatie, stilte, wandelen in de natuur, verwondering, contemplatie, alsook op de hoogte te blijven van het Nieuws om de wereld mee te blijven dragen. Ook de jaarlijkse retraite is voor mij steeds een belangrijke bijdrage, zo lang dit mogelijk blijft. Ik probeer mij steeds bewuster te worden, dat God in mensen met ons meetrekt en probeer niet aan eigen fouten voorbij te gaan, maar in eigen hart te kijken waar ik iemand tekort deed en hier iets mee te doen.

Bij mijn 65-jarig jubileum kijk ik dankbaar terug op mijn leven. De liefde van Christus heeft mij in mijn jeugd "verlokt". En Hij heeft mij niet teleurgesteld. In vreugden en bij moeilijkheden is Hij aan mijn zijde. Mijn levensmotto luidt kort en krachtig: **Mijn God, mijn liefde.**

“Wij leerden langzaam aan onze roeping van binnenuit te beleven in verbondenheid met God, met elkaar en wel binnen een gemeenschap”

Tineke Verkuylen en Zr. Lili SSpS

DAG VOOR JONGE RELIGIEUZEN

Dit jaar organiseerde de Commissie Toekomst Religieus Leven van de KNR (voorheen de commissie Roeping) weer een dag voor jonge religieuzen. Dit initiatief was bedoeld voor postulanten, novicen en religieuzen die ofwel niet langer dan vijf jaar eeuwig geprotest zijn, ofwel jonger zijn dan 45 jaar. Deze dag was voorbereid door een groep, bestaande uit zuster Ester van de Vate, zuster Gueric Kochx en broeder Johannes Pio CSJ. De bijeenkomst was in Chemin Neuf, Sint-Paulusabdij in Oosterhout op 3 februari 2017.

We werden geïnspireerd door het thema dat paus Franciscus heeft meegegeven aan de voorbereiding van de volgende “Wereld Jongeren Dagen” in Panama 2019. De tocht volgde Maria’s reis: haar verleden, heden en toekomst. De grondtonen van deze weg werden beschreven in de drie theologische deugden: geloof, liefde en hoop.

We opende de dag met een kennismakingsronde, daarna startten we met de eerste theologische deugd: GELOOF-het verleden. In groepen van zes deden we bijbeldelen d.m.v Lectio Divina. Aan de hand van Lucas 2:22-40 deelden we elkaar onze reflecties, denkend aan de vraag: Op welke manier probeer ik het Woord van God te ontvangen?

‘Samen met de jonge religieuzen in GELOOF, LIEFDE EN HOOP’

We sloten het eerste gedeelte van deze dag af met de Eucharistieviering samen met de gemeenschap van Chemin Neuf. Daarna was er een eenvoudige lunch, soep met brood. Om 13.30 uur gingen we verder naar de tweede theologische deugd: LIEFDE-het heden. We maakten in tweetallen een wandeling en wisselden met elkaar uit over de vraag: waar vindt jouw liefde voeding? Wat houdt jouw weg van de liefde in? Wat stimuleert mijn liefdesband met God? Hoe kunnen we groeien in de liefde tot God en de naaste?

Na de koffie- en theepauze en een korte animatie film gingen we naar de derde theologische deugd: HOOP-de toekomst. Deze sessie gebeurde in de stilleruimte. We hadden een meditatieve uitwisseling rond de vraag: wat zou ik aan de volgende generatie mee willen geven? We staken een kaars aan voor intenties waarvoor we wilden bidden en schreven enkele woorden op als onze bijdragen voor de toekomst.

Deze inspirerende en gezellige dag was snel voorbij. Het was fijn om leeftijdsgenoten als religieuzen te ontmoeten. Tot 16.30 uur was nog gelegenheid om samen na te praten bij een drankje.

Zr. Lili SSpS

ENGELS INTERNATIONAAL TERTIAAT 2017

Op 15 juni 2017 was de officiële opening van ons Engels Internationaal Tertiaat, onze ‘Vernieuwingscursus’ in Steyl. De openingsceremonie en de Eucharistieviering-samen met de gemeenschap van Steyl - waren multiculturele vieringen. Wij dansten en zongen/baden in verschillende talen.

Zuster Margareth Hansen, lid van het generale bestuur, sprak ons een warm welkomstwoord toe, waarna zuster Gracy Antony, de coördinatrice van het Tertiaat, een introductie gaf over het thema en het programma van de hele cursus. Het thema was: **“Op weg naar Heelheid in de Geest van de Stichtersgeneratie”**. Bij het begin van de openingsviering werd het symbool van het thema in processie, al dansend door de Indiase zusters, plechtig naar voren gebracht.

We waren gezegend met tweeëndertig zusters van zeven nationaliteiten, die werken in tweeëntwintig provincies. De diversiteit van cultuur, de variatie van ervaringen en verschillende leeftijden en persoonlijkheden verrijkten ieder van ons.

Het hele programma was gericht op onze verdieping in de geest van de stichtersgeneratie, zowel persoonlijk en als groep. Wij probeerden opnieuw te wandelen in hun voetspoor door persoonlijke reflecties, groepsstudie en groepspresentaties, die vooral het leven, de missie en de spiritualiteit van deze generatie in hun tijd benadrukten.

Wij bezochten plaatsen waar zij ooit hebben geleefd en gewerkt, om hun geest te voelen en probeerden ons de situatie van die tijd voor te stellen, hun streven om de spiritualiteit van congregatie levend te houden. Deze plekken, zowel in Steyl alsook in hun geboorte plaatsen, mogen wij beschouwen als de wortels van de spiritualiteit van onze congregatie. Wij koesterden deze plekken als heilige grond waar de rijke spiritualiteit van onze congregatie ooit begonnen is.

Wij werden ook verrijkt door de inbreng bij verschillende lezingen en workshops, zoals de lezingen door leden van het Arnoldus Janssen Spiritualiteit Team van Steyl, workshops over Zelfverdieping, Intercultureel Samenleven, Bibliodrama, Ecologie Spiritualiteit, informatie over Vivat International, actuele Informaties en de realiteit van onze congregatie tot nu toe en nog meer. De begeleide retraite was voor mij het hoogste punt van het hele tertiaat.

Al het bovenstaande heb ik ervaren als een innerlijke reis, die mij leidt tot nieuwe zelfontdekking, genezing en transformatie. Ik ben me er meer bewust van geworden dat mijn roeping tot SSpS een zegen is en tevens een opdracht inhoudt. Ik ben heel dankbaar voor deze gezegende tijd, deze vernieuwingstijd. Ik ben de congregatie dankbaar, de provincie en elke zuster die op haar manier mij heeft geholpen bij mijn groeiproces tot persoon en tot religieuze tot nu toe. Dagelijks komen we genademomenten in ons leven tegen, vallen en opstaan zijn processen die leiden tot groei en volwassenheid als persoon, als religieuze.

De laatste 2 weken van ons tertiaat: Op 28 augustus vertrokken we per bus naar Brixen/Antholz, geboorteplaats van Moeder Theresia Messner, onze eerste Generaal overste en gingen naar Oeis-Tirol, geboorteplaats van Heilige Joseph Freinadmetz. Een dag later reisden we door naar Rome. De ontmoeting met het generale bestuur en de medezusters en de bezoeken aan verschillende historische plaatsen in Rome waren heel bijzondere ervaringen. Op 10 september was de afsluiting van het hele programma. De volgende dag ging iedereen vol dankbaarheid op eigen tijd terug naar eigen provincie of eigen missieland.

Zr. Yuliana Mamuk SSpS

SAMEN KERKEN in NEDERLAND (SKIN)

Dit jaar organiseerde SKIN een cursus voor leiders van migrantenkerken en internationale kerken. Deze Bijbelse en praktische cursus werd ontwikkeld door christelijke deskundigen met rijke interculturele werkervaringen in het binnen- en buitenland.

Door middel van deze interactieve training wil SKIN kerkleiders en voorgangers toerusten, zodat ze hun gemeenschappen in Nederland effectiever kunnen begeleiden met behoud van hun eigen identiteit.

Door deze cursus te volgen hoopt SKIN dat de deelnemers een grote en constructieve invloed zullen hebben op het dagelijks leven en werken van de kerkleden in deze kleurrijke Nederlandse samenleving. Bovendien wil SKIN dat de relaties tussen de diverse kerken bevorderd worden door onderlinge uitwisselingen in regionaal verband.

Van onze congregatie hadden de zusters Celine, Lili en Suchita aan de cursus deelgenomen. We hadden vijftien bijeenkomsten met verschillende thema's, onder andere: Missionaire Migrantkerk, Interculturele Training, Pastorale Zorg, Kerkbesturen, Kerkgeschiedenis, Kerktraditie, Discipelschap en Werken met Jongeren.

Het was een alomvattende cursus, in theorie en praktijk. We hebben gediscussieerd en op de laatste dag hebben we gepresenteerd wat we tijdens de cursus hebben geleerd.

Een van de belangrijkste thema's die we hadden ging over de missie van de migrantenkerken. God is de grondlegger van het missionaire leven. In Jezus is het missiewerk begonnen. God stuurde zijn Zoon naar ons toe. Dus Jezus was een migrant, die naar ons toe gekomen is. Jezus leerde de taal en de cultuur, net als alle andere mensen. Ook de Heilige Geest is naar ons toe gekomen. Dit Trinitaire aspect van de missie heeft ons geïnspireerd om als migranten in dit 'missieland' te blijven werken.

Zrs. Suchita SSpS en Lili SSpS

“Dit Trinitaire aspect van de missie heeft ons geïnspireerd om als migranten in dit ‘missieland’ te blijven werken.”

De deelnemers van SKIN cursus

AFGESTUDEERD

Als ik terugblik op mijn leven in Nijmegen, heb ik het gevoel dat die drie jaren als drie dagen voorbijgevlogen zijn. Ik had een fijn appartement in “Catharinahof”, een zeer rustige plek die mij hielp om me helemaal op mijn studie te concentreren. De gastvrijheid en de edelmoedigheid van de Zusters Dominicanessen van Neerbosch hebben me diep geraakt. Ze boden me zelfs aan al wat ik voor mijn appartement nodig had, zoals meubels, pannen, stofzuiger, strijkijzer en dergelijke. Toen ik met mijn studie begon, was er niemand om mij in Nijmegen of op de Universiteit de weg te wijzen. Ik vond de studenten en medewerkers op de universiteit heel aardig als ik hun een vraag stelde. Dat gaf me altijd een rustgevend gevoel.

Twee jaar heb ik met internationale studenten in het Engels gestudeerd. Het was een verrijkende ervaring om studenten van verschillende landen te ontmoeten. In het derde jaar heb ik Geestelijke Verzorging gestudeerd. Dat was voor mij een totaal andere wereld. Sommigen hadden niets met godsdienst, terwijl anderen zich verdiepten in een bepaald aspect van religie zoals bijvoorbeeld de meditatie in het Boeddhisme. Wij waren met 25 studenten. Ik was de enige buitenlander en de eerste ‘non’ die de cursus volgde. Mijn medestudenten waren heel behulpzaam en vriendelijk. Sommigen voelden medelijden met me en boden me hulp aan bij correctie van mijn Nederlands. Ik had drie taalmaatjes want het was best veel voor één persoon om alles te corrigeren. Mijn dagen gingen van het ene huiswerk naar het andere. Deze studie heeft me echt geholpen om op professionele manier om te gaan met cliënten en mijn horizon te verbreden. Het geeft me hoop dat ik in de toekomst werk kan vinden na deze drie studie jaren en geslaagd ben voor “Master Theologie”.

“Het geeft me hoop dat ik in de toekomst werk kan vinden na deze studie jaren...”

Het was heel leuk om in “Huize Rosa” (Verpleeg- en Verzorgingshuis dichtbij Catharinahof) stage te lopen. Als ik naar de verhalen van mensen luister, merk ik steeds opnieuw dat het geloof mensen in moeilijke situaties steun biedt en vertrouwen en hoop geeft. Ik vond het heel fijn om stage te lopen onder begeleiding van twee ervaren pastorale werksters. Ik kreeg altijd de ruimte om vragen te stellen of om over en bepaald thema te discussiëren. Ik heb ook ontzettend veel geleerd van hun praktijkervaring met bewoners die religieus en niet-religieus zijn. Door de inburgeringscursus heb ik meer informatie gekregen over de Nederlandse sa-

menleving, maar door mijn stageperiode heb ik juist meer inzicht gekregen over Nederlandse manier van denken en doen.

Graag wil ik van deze gelegenheid gebruikmaken om al mijn medezusters te bedanken voor hun liefde, zorg en steun en vooral voor hun gebed. Ik geloof in de kracht van het gebed. Als ik mijn drie jaar ervaringen in één zin mag samenvatten, dan kan ik zeggen: “God kan al het onmogelijke mogelijk maken”.

Zr. Shyny Joseph SSpS

NIEUWE UITDAGINGEN

“Pfff! Het was wel een goede ervaring”

Sinds twee jaar werk ik als vrijwilliger bij het Liliane Fonds. Vanwege mijn ervaring als mediator in Togo werd mij voorgesteld om ‘buitenshuis’ te gaan werken. Ik werd geplaatst in de regio Oost-Brabant-Limburg.

Wij werken in teamverband samen met een coördinator. Ons werk omvat tal van taken, zoals het geven van gastlessen op basisscholen. Zelf doe ik dit aan de hand van een PowerPoint. Daardoor probeer ik de leerlingen ervan bewust te maken dat er ook kinderen zijn met een handicap. En tevens wordt de naam “Het Liliane Fonds” meer bekend.

Een van onze andere taken is het aanwezig zijn bij evenementen namens het Liliane fonds, zoals onlangs bij de “Herfstmarkt” hier in Het Retraitehuis; of als gastvrouw/gastheer tentoonstellingen te openen. Vaak krijgen wij verzoeken om met twee vrijwilligers van het Liliane Fonds aanwezig te zijn bij bijzondere bijeenkomsten.

Soms krijgen wij ook trainingen om ons voor te bereiden voor een bepaald evenement. Tevens zijn er regelmatig bijeenkomsten zoals de Landelijke Vrijwilligers Dag, de Kerst-en Nieuwjaarsborrel. Als vrijwilliger worden wij niet vergeten. En al met al is het zeer gevarieerd.

Verder ben ik aangesloten bij het Vluchtelingenwerk als taalcoach hier in Uden. Dit vind ik niet alleen leuk werk, maar het is vooral zeer nuttig werk. Momenteel help ik een jonge vrouw uit Syrië die sinds 1 jaar met haar echtgenoot en twee kinderen in Nederland woont.

Bij het Vluchtelingenwerk hebben wij enkele maanden geleden gedurende één dag een basiscursus gehad wat ook heel interessant was. Daar kon je met al je vragen terecht wat betreft de vluchteling en de wetgeving. Het was ook fijn om de collega’s – taalcoaches te ontmoeten en samen van gedachten te wisselen.

Binnen onze Sint Petrusparochie in Uden ben ik ook als vrijwilligster werkzaam binnen een project genaamd Petrus 2.0. Dit project is enkele jaren geleden opgestart door een jonge gehuwde moeder die hier het voortouw heeft genomen.

We zijn met 27 vrijwilligers die betrokken zijn bij dit project. Het merendeel van ons geeft catechese les, maar er zijn ook vrijwilligers die verantwoordelijk zijn voor de catering, want zowel de kinderen als wij zelf, krijgen altijd een maaltijd aangeboden en in iedere catechese groep zit ook een vrijwilliger die er zorg voor draagt dat de kinderen van ranja en iets lekkers worden voorzien tijdens de catechese les.

We bereiden de kinderen voor op de Eerste H. Communie en het H. Vormsel. Een keer in de maand vindt dit plaats. Het vorig jaar waren de ouders ook verplicht om een aantal sessies te volgen. Samen met de pastoor, pastoraal assistente en een diaken werd ik hierbij ingedeeld. Nou, dat was een hele ervaring voor mij om in aanraking te komen met de Nederlandse mentaliteit...pfff! Het was wel een goede ervaring.

NIEUWE UITDAGINGEN...

Ik heb aangegeven dat ik in Togo meer ervaring heb gehad met catechese geven aan kinderen. Zodoende ben ik dit jaar, althans gedurende de voorbereiding van zes maanden, ingedeeld bij de catechese voor kinderen die het vorig jaar hun eerste Communie en Vormsel al hebben ontvangen, maar van wie een broertje of zusje zich nu aan het voorbereiden is op de sacramenten. Samen met een jonge moeder die vier jaar als 'lekenmissionaris' in Ghana bij de SMA (Society of African Missions) gewerkt heeft, geven we nu les aan groep 5, 6 en 7.

Wij zelf, als vrijwilligers, hebben ook regelmatig bijeenkomsten van bezinning, voorafgaand aan de Eucharistieviering. Dit is erg fijn en schept een band met elkaar.

Zr. Francien van den Bergen SSpS

TOBAS JONGEREN THUIS

Toen onze provincie eind december 2016 afscheid nam van Treebeek-Brunssum kon niemand denken dat ons klooster "De Zonneborgh" een half jaar later al een nieuwe bestemming had gekregen. Verschillende gegadigden hadden zich al gemeld vóór ons vertrek, zoals Maatschappelijk Werk, Jeugdzorginstelling, Stichting voor Getraumatiseerde Oud-Strijders en dergelijke, die ons klooster(-tje) graag zouden willen huren, niet kopen. Een half jaar later echter, in juni van dit jaar, heeft "TOBAS JEUGDHULP" ons vroegere klooster "De Zonneborgh" als eigenaar in gebruik kunnen nemen.

Tobas Jeugdhulp is een kleine aanbieder van jeugdhulp voor jongeren vanaf 16 jaar. In hun website lezen we hierover onder meer:

We bieden verblijf en begeleiding met een indicatie vanuit J&O (Zorg voor jongeren en ouderen) Door de kleinschaligheid zijn we in staat om maatwerk te leveren en aan te sluiten bij de hulpvraag van jongeren. Dit alles vanuit oprechte betrokkenheid en volledige acceptatie van de jongere als persoon.

Samen met de jongeren wordt een plan van aanpak gemaakt en worden zij begeleid om hun persoonlijke doelen te bereiken. Regelmatig vinden evaluatiegesprekken plaats om zodoende de vinger aan de pols te houden. Als persoon wordt de jongere volledig geaccepteerd, maar zij worden natuurlijk wel aangesproken op gedragingen die het behalen van de persoonlijke doelen in de weg staan en worden geholpen bij het tot stand komen van gedragsveranderingen die noodzakelijk zijn om persoonlijke doelen te bereiken.

"Ons klooster 'de Zonneborgh' heeft een nieuwe bestemming gekregen."

TOBAS...

Uitgangspunt voor verblijf is dat jongeren zich echt thuis moeten voelen. Dat betekent dat zij wonen in mooie panden en dat zij een eigen kamer hebben die aangekleed is met spulletjes die de jongeren zelf uitgekozen hebben. Met de jongeren die samen in een woning verblijven, vindt tweewekelijks bewonersoverleg plaats. Er wordt samen met de jongeren gekookt en er wordt gezamenlijk gegeten. De jongeren hebben ook inspraak op de boodschappenlijst waarmee de groepsleiding met een van hen naar de supermarkt gaat. Er wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de individuele wensen van de jongeren, maar daar zijn natuurlijk ook grenzen aan.

Van de jongeren wordt verwacht dat zij hun eigen kamer schoon houden en zelf de kleding wassen. Wasmachine en droogtrommel zijn aanwezig. Badhanddoeken en beddengoed worden door de huishoudelijke hulp gewassen en zij zorgt er ook voor dat de gemeenschappelijke ruimtes en de sanitaire

voorzieningen schoon gehouden worden.

Drie aandachtsvelden staan ons bij begeleiding voor ogen: competentie (talenten), relatie en autonomie. Wij begeleiden jongeren om hun competentie maximaal te benutten, de relatie met de omgeving te optimaliseren, eigen keuzes te maken en daar ook verantwoordelijkheid voor te nemen.

TOBAS begeleidt ook jongeren in een traject dat moet leiden tot volledige participatie in de maatschappij. We houden uitdrukkelijk rekening met de persoonlijke omstandigheden en zullen samen proberen om de belemmerende factoren weg te nemen die een succesvol traject verstoren. Voor jongeren in een schijnbaar uitzichtloze situatie is het belangrijk dat ze succeservaringen op doen en in kleine stappen weer vertrouwen krijgen in de toekomst.

“Betrokkenheid en volledige acceptatie van de jongere als persoon”

Als de jongere klaar is om op eigen benen te staan, wordt hij of zij geholpen bij het vinden van een zelfstandige woonruimte. Om hen een echte goede start te geven, worden zij op weg geholpen met de inrichting van de zelfstandige woonruimte en met het voldoen van de eerste maand huur en eventuele waarborgsom. Aansluitend bij de indicatie vanuit J&O wordt nog een indicatie “Individueel Verblijf” aangevraagd voor de duur van een half jaar, om ze toch nog te kunnen bijstaan in de eerste periode op eigen benen. (genomen uit de TOBAS website)

Op 1 september 2017 werd dit “Tobas Jongeren Thuis” officieel geopend. Namens de burgemeester van Brunssum, de heer Winands, knipte wethouder Heinen ‘het lintje’ door en benadrukte tijdens zijn korte speech het belangrijk werk van “Tobas-Jeugdhulp” nu ook hier in Brunssum. Ook in deze gemeente zijn veel jongeren op hulp aangewezen. Vandaar dat de gemeente Brunssum blij is dat deze hulp zo dicht bij huis geboden kan worden, zo zei

hij. Monseigneur de Jong vertegenwoordigde monseigneur Wiertz. Naast veel bekende en onbekende genodigden, waren namens de provincie zuster Melina, Willibrord, Therese Pauline, Vera en ik aanwezig.

Wij zijn dankbaar dat de “Zonneborgh” zo’n bestemming heeft gekregen en we hopen en bidden dat veel jongeren hier verder gevormd en begeleidt mogen worden tot gelukkige, vredevolle en rechtvaardige mensen in de maatschappij.

Zr. Marie José Geurts SSpS

AFSCHEID VAN TON HENDRICKX EN RIA VAN LIESHOUT

Op Dinsdag 11 juli 2017 hebben wij afscheid genomen van Ton Hendrickx en Ria Van Lieshout. Ton was 42 jaar bij ons werkzaam, eerst vele jaren in Baexem en daarna in Uden; Ria heeft 8 jaar in trouwe dienst als mantelverzorgster gewerkt in het Arnoldusklooster en was 7 jaar kosteres van het Retraitehuis.

We hebben deze bijeenkomst gehouden in de Buitenhof van Het Retraitehuis en zijn begonnen, zoals gebruikelijk, met koffie en gebak. Daarna hield zuster Melina enkele speeches. Eerst werd Ria in het zonnetje gezet: “In de loop der jaren hebben we Ria leren kennen als een medewerkster en collega die weet waar ze voor staat, ze is precies, flexibel en collegiaal en daarbij gezond”. Ria gaf aan dat het contact met de zusters haar specifieke belangstelling heeft en dat ze de functie als kosteres ook graag aanhoudt.

Wij danken Ria voor alles wat ze gedaan heeft in het Arnoldusklooster, voor haar betrokkenheid, zorg voor de zusters en ons allen. En we danken haar dat ze haar functie als kosteres aanhoudt! Wij wensen haar alle goeds voor de toekomst en dat zij heerlijk kan genieten van de welverdiende vrije tijd. Hartelijke dank Ria!

Nu kwam Ton aan de beurt; de speech van zuster Melina werd opgeluisterd door zuster Francien die op de fiets binnen kwam met hark en gieter en namaak van de stem van Ton. Zuster Melina haalde in haar speech enkele feiten uit het leven van Ton aan: “Hij was een veelzijdig “tuinier”; jarenlang liep hij met schoffel, schop, hark door de tuin, blies de tuinpaden schoon. Als er een zuster overleed, had hij als taak het graf klaar te maken en met de uitvaartdienst, wisselde hij zijn tuinierskleding voor een mooi zwart pak en droeg samen met anderen de kist van de overleden zuster.

In de loop der jaren kwamen er steeds meer taken bij in huis. Het personeel mocht meer dan voorheen in huis komen en daar werd gebruik van gemaakt, bijvoorbeeld, kasten en ander meubilair verplaatsen; de missieprocurer deed dikwijls een beroep op hem om kisten dicht te timmeren. Hij hielp Thijs van de technische dienst. Zij waren een goed koppel. Je kunt het zo gek niet denken of de “tuinman” was er om te helpen.

Met het ouder worden van de zusters, werden er huizen gesloten en werd Ton gevraagd het huis leeg te halen, zoals in Horn, Belfeld, Well en de meubels elders te brengen.

“In de loop der jaren hebben we Ria leren kennen als een medewerkster en collega die weet waar ze voor staat, ze is precies, flexibel en collegiaal en daarbij gezond.”

AFSCHEIED VAN...

Ton en familie

Ria en familie

“TON WAS VOOR ONS ALS EEN GROTE BROER”

In 1996 - 1997 werd besloten dat het verzorgingshuis van Baexem naar Uden zou gaan, maar daar moest eerst nog verhuisd worden, tijdelijk naar Sambeek en weer terug naar Uden. En Ton wás er! Van 2002 tot 2010 was hij werkzaam in Baexem en in Uden. Thijs en zuster Willibrord waren zijn metgezellen in de auto en er werd heel wat af gepraat onderweg, zakelijk en niet zakelijk. In 2010 werd de kloostergemeenschap Mariabosch in Baexem geheel verplaatst, Ton was er geheel bij betrokken. Het was niet gemakkelijk, maar met de mensen hier in Uden in de tuin en door de samen werking met zuster Addolorata werd het weer prettig werken. Nu is hij de 65 gepasseerd en neemt afscheid van ons.

Zuster Willibrord kwam in de vorm van een engel haar belevenissen onderweg vertellen: volgens haar heeft Ton niet één vrouw maar wel meer dan honderd vriendinnen. Ton is kunstzinnig en creatief, wat uitkwam bij het toneelstuk waar hij voor St. Jozef speelde. Zijn sociaal gevoel uitte hij met het delen van zijn werk en tijd met een asielzoeker en met vrijwilligers.

Zuster Willibrord heeft gelijk “Ton was voor ons als een grote broer”. Ton werd een oorkonde overhandigd als teken van waardering en als cadeau kreeg hij de “Buitenklok” van Mariabosch, die ons altijd samenriep voor de maaltijden en voor het gebed.

Na nog een tijdje gezellig bij elkaar te hebben gezeten, namen we persoonlijk afscheid van beider familieleden en van Ton en Ria.

Zr. Monique Berends SSpS

ONTMOETINGS DAG SVD-SSPS

Vrijdag 6 oktober zijn SVD broeders en SSpS zusters rond 14.00 uur samengekomen in de Buitenhof van Het Retraitehuis in Uden voor de Jaarlijkse Ontmoetingsdag. De opkomst was verrassend; de SVD-broeders met rolstoel en rollators vanuit Teteringen en andere locaties en de zusters van de Nederlandse provincie, ze waren er allemaal.

Na koffie met gebak begon om 15.00 uur de Eucharistieviering, waarbij pater Avin Kunnekkadan voorging. Het thema van deze dag: SAMEN ZIJN - SAMEN HET WEB SPINNEN. Tussen de draden van het web waren de namen van de gemeenten van de Nederlandse Provincies SVD en SSpS opgeschreven, een zeer mooi en duidelijk symbool! Samen zijn we sterk en de draden van het web steviger.

De Eucharistieviering was zeer goed aangepast. De eerste lezing was over een blinde en een lamme: de lamme werd gedragen door de blinde, zo konden ze samen hun doel bereiken. Dit verwoordde pater Avin in zijn preek. Zo kunnen ook wij samen het web spinnen, zo zijn we sterk en goede samenwerking maakt onze missie sterk.

Tijdens het ludieke uurtje hebben de verschillende gemeenten van onze provincie een bijdrage geleverd: Tilburg verwoordde de internationaliteit in de vorm van een dans; Amsterdam toonde een power point over hun activiteiten; Den Haag liet in een klucht het “verdriet” zien van de scheiding tussen SVD en SSpS, in verband met het aanstaande vertrek van de zusters naar een andere locatie in Den Haag;

Uden: de zusters van het “Retraitehuis” en het “Arnoldusklooster” hadden een orkest gevormd, “De Eeuwige Lente”, dat met behulp van André Rieu als playback allen in beweging zette. Het was zelfs zo dat onze broeders SVD bereid waren een stuk te spelen, het werd een succes! Tot slot trad als laatste pater Kees Maas op met een power point over de geschiedenis van het Missiehuis in Teteringen, waar zoveel herinneringen aan verbonden zijn. Er was nog een spontaan optreden van onze ‘Afrikaanse’ medezusters en medebroeders met enkele Afrikaanse liederen. Van de vier missionarissen was alleen pater Edmond de echte Afrikaan. De zusters Achillia Meijers en Christa Monica Oberweis en broeder Piet van Uffelen waren in Ghana geweest.

De dag werd afgesloten met een heerlijk warm en koud buffet.

Ik mag wel zeggen dat het een geslaagde dag was; onze banden om samen te werken zijn weer wat hechter geworden.

Zr. Monique Berends SSpS

In Memoriam Zr. Theresilla, Catharina Weijs

Zuster Theresilla werd geboren 4 mei 1921 te Castenray/Venray. Ze trad in bij de Missiezusters Dienaressen van de H. Geest te Baexem 28 oktober 1941 en legde daar op 2 juli 1944 de Eerste geloften af. Na het afleggen van de Eeuwige Geloften op 2 juli 1950 kreeg ze missiebenoeming voor Indonesië.

Op 7 december van datzelfde jaar vertrok zij met de m.s. “Oranje” - samen met vier medezusters SSpS-naar Indonesië. Zuster Theresilla was benoemd voor Flores. Daar heeft zij 45 jaar gewerkt, eerst in het onderwijs. Aanvankelijk was dat alleen voor jongens toegankelijk. Meisjes mochten in die tijd niet naar school. We laten zuster Theresilla hier zelf aan het woord: “We probeerden de Kamponghoofden te motiveren om meisjes naar school te laten gaan. ‘Vooruitgang’ was toen een toverwoord. ‘Jullie zijn nu een vrij land en als je vooruit wil, dan moet ook de vrouw vooruit!’ De zorg voor de vervolgschool voor meisjes kwam voornamelijk op mijn schouders. De school liep goed en veel leerlingen gingen naderhand verder als onderwijzeres, in de ziekenverpleging of zetten zich in voor andere sociale zaken. Sommigen zijn bij ons of in een andere congregatie ingetreden.

De ontwikkeling van vrouwen en meisjes lag zuster Theresilla na aan het hart. In 1960 werd het buitenlands onderwijzend personeel uit school gezet. Zuster Theresilla kreeg van de congregatie de opdracht onze jonge zusters te begeleiden op hun weg naar het religieuze leven. “Het is me een hele troost en het stemt me tot dankbaarheid te weten dat de Heilige Geest de eigenlijk Leider is geweest en stil gewerkt heeft in de harten van de jonge zusters en mij daarbij als werktuig wilde gebruiken”, zo zegt zuster Theresilla.

In september 1995 kwam zij voorgoed terug naar Nederland. We lezen in haar levensbeschrijving: “Ik ben mijn ouders, broers en zus dankbaar voor alle liefde en zorg, voor alles wat zij voor mij hebben gedaan en betekend. Ik ben onze congregatie dankbaar. In haar heb ik de vervulling van mijn roeping gevonden. Ik draag allen die mij begeleid hebben in mijn kloosterleven en medezusters waarmee ik mocht samenleven, een warm hart toe. Bovenal ben ik God dankbaar, die mijn leven zo liefdevol geleid heeft. Ik kijk terug op een gelukkig leven, geborgen in Zijn liefdevolle zorg en tegenwoordigheid.”

Wij zijn zuster Theresilla dankbaar voor haar “zijn” bij ons. Dat zij nu geborgen mag zijn in Gods eeuwige Vrede en Vreugde.

Zuster Theresilla is op 10 juli 2017 overleden in ons Verpleeghuis “Het Retraitehuis” in Uden en op ons kloosterkerkhof begraven op 14 juli.

Zr. Marie José Geurts SSpS

In Memoriam Zr. Henrianna, Catharina Gerda van Eyck

Zuster Henrianna werd geboren in maart 1920. Ze trad in te Baexem in oktober 1941, legde 2 juli 1944 de Eerste Geloften af in Baexem en 2 juli 1950 de Eeuwige Geloften. Na de vorming in het religieuze leven volgde zij de opleiding voor Kleuterleidster A + B en heeft ze ruim vijf jaar als kleuterleidster gewerkt in Horn, Belfeld, Hoensbroek, Tilburg en Treebeek.

In 1961 kreeg zij de lang verwachte benoeming voor Argentinië. In Buenos Aires heeft zij zich jarenlang voor kinderen in en buiten de school

ingezet. Zij had een zwak voor kinderen die zomaar op straat liepen en voor zwakke en arme mensen. Veel heeft zij gedaan voor ouderen en zieken, met name ook toen ze overste was, voor oudere en zieke medezusters.

Na ruim 37 jaar in Argentinië geleefd en gewerkt te hebben kwam zuster Henrianna in 1998 voorgoed

terug naar Nederland, naar Uden. Haar missionaire taak heeft zij hier al die jaren op een heel persoonlijke manier gestalte gegeven. Als gemeenschapsmens heeft zij veel voor ons betekend. Ze was rijkbegaafd, had gevoel voor muziek, schreef veel, las veel, maakte gedichten en droeg die voor bij feesten, was bij de tijd en had wereldwijde interesse. “Wat zijn er toch veel gebedsintenties”, zei ze vaker.

Niemand van ons weet hoeveel zij gebeden en geleden heeft. Over beide sprak ze weinig, maar we zijn ervan overtuigd dat haar jarenlang pijnlijke rug veel van haar krachten heeft gevraagd. Geleidelijk namen die krachten af. Ze voelde het einde naderen. In haar rotsvast geloof wist ze dat dit leven overging in een Ander Leven. Heel rustig is zij 12 november 2017 ingeslapen, nog tot het laatste ogenblik bij volle bewustzijn.

Het geloof, voorgeleefd door haar ouders, was diep in haar verankerd en in het zorgen voor mensen gaf zij gestalte aan Jezus' leven en gaf zodoende handen en voeten aan de Blijde Boodschap. “God, maak mij gevoelig voor uw blijvende nabijheid” zo luidde de tekst op een geborduurde wandversiering, die op haar kamer hing en die wellicht haar lijfspreuk is geweest.

Het was goed voor ons allen zuster Henrianna in ons midden te hebben gehad. We danken God voor zo'n rijke gave en we zijn haar dankbaar dat zij voor ons hoop, licht en vrede uitstraalde. Moge zij nu voor altijd in dat Licht, in die Hoop en Vrede voortleven.

Zr. Marie José Geurts SSpS

De menswording van God

De liefde van God is zichtbaar, tastbaar en voelbaar geworden in een menselijk lichaam, in een menselijk hart, in de persoon van Jezus van Nazareth, opdat mensen in liefde weer mens zouden worden voor elkaar.

Jezus is de mens geworden liefde van God.

In Hem is het oerbeginnsel van het goede geopenbaard.

In de persoon van Jezus heeft God gekozen voor de mens, heeft God de mens centraal gesteld.

In de persoon van Jezus is God gaan staan aan de kant van de armen, de zwakken, de machtelozen.

Phil Bosmans

**EEN ZALIG KERSTMIS
EN EEN GEZEGEND NIEUWJAAR**

Verzoek: Als u foto's stuurt naar de redactie, graag met verduidelijking.

Uitgever:

Missiezusters Dienaressen v.d. Heilige Geest
Provincie Nederland.

Redactie:

Zr. Monique, Zr. Marie Jose, Zr. Melina, Zr. Lili.

Adres:

Provinciaal Missiezusters Dienaressen v.d. Heilige Geest.
Volkelseweg 30, 5405 Uden.

Wij hopen op medewerking van u allen: als u een bijdrage voor een artikel voor ons contactblad heeft, vragen we het in te zenden vóór 15 oktober 2018 naar ons e-mailadres: newonderons@gmail.com